

POGODZONY (4) *part praet pass pf*

pogodzony (3), **pogodzon** (1).

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze i drugie o prawdopodobnie jasne (tak w pogodzić).

sg n N (praed) pogodzone (1). ◇ pl N m pers pogodzeni (1). subst pogodzon(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Który pojednał się z kimś (1)* : Aby ona ścianą którą przegrodzeni byli żydowie od pogan y wżyszków nieprzyjaźń która między nimi była koniec swoy wzięła: A iżby oni byli w jednego nowego człowieka stworzeni/ y pogodzeni. *CzechRozm* 95v.

2. *Uzgodniony, z którego usunięto sprzeczności (3)* : Dla których słow y wykładu Augustynowego y Theofilaktowego/ dziwnie się kręci/ chcąc się z tą wywikłać/ żeby y to y ono pogodził. Co żadną miarą pogodzone być nie może. *CzechEp* 175.

Fraza: »niezgody pogodzone mogą być« (1): Abowiem jeśli się które w słowach zdadzą być niezgody/ w nowym naszym przymierzu/ tedy ich daleko więcej pokazać się może/ a ielższe trudniejszy w słowach. Ale jako niezgody słownego Testamentu własnym wyrozumieniem piśmá ś. pogodzone y porównane mogą być. *CzechRozm* 146v.

Szereg: »pogodzony i porównany« (2): ale wżdy y te [księgi Starego Testamentu] nie są takowe aby też pogodzone y porównane nie miały być/ iako y w nowym Testamentie *CzechRozm* 148, 146v.

Synonimy: 1. *pojednan*; 2. *porównany*.

Cf **POGODZIĆ**